

9.11.58, יום א'

בבוקר ישיבת הממשלה. ענין א, כהן לא עלה כלל על הפרק. השיחה על

בית הוועד בהשתתפות אהרון קציר - הייתה שעה של קורת רוח בלתי רגילה.

אהרון חכם-לב, ולא רק חכם-ראש.

אתרי הישיבה טנו אלי ברזילי ובנטוב. הייתי במות שרוצים לדבר על

א. כהן. פעיתי. רצו לדון אתי על חלוקת התיקים של הצחיים. דחיתי אותם - עוד

חזון למועד.

- בערב ארוחה לאנסי הטגביה במלון דוד הכלן. בלי נאומים אי אפשר היה כמובן.

שר נאם אנגלית סתם ואני החכוננתי לדבר רק רגעים אחדים, ומכיוון שלפני

שנתיים - נדמה לי זה היה יומים - לפני החחלת מערכת סיני - נאמתי קצרות (כדקה

אחת) הנהרתי אותם שאל יסיקו מקוצר דברי מסקנות צבאיות...

אמרו שבקורס היה לכרחה. יש כיניהם גם צעירים - וציינתי חשיבות חופשה זו.

10.11.58, יום ב'

באחת עשרה הוטעתי לפני ועדת השליטה (חזן, נפתלי ובנטוב). סיפרתי להם

על מקודות הקבע, המקודות בכתב של מיקוד הטרבז - וגם הרשמים שלי מדברי ארבעה

המפקדים שהאיתי אותם לאחר שקראתי מאמרו של כרמל - וגם הסתייגותו של שדמי

ממאמר זה.

בנשוב ניסח למצוא איזו "חור" – אבל דבריו לא נשמעו.

- לאח"צ הזמנתי את אולשן לתת יו"ר למשפט הערעור (כטר קאס) לדבריו יש שלשה שחייבים במלואים: ויחקון, זוסמן, לנדוי. החקשה להגיד מי חשוב בהם, ולבסוף יעץ לקחת את לנדוי. אמרתי שלאחר גמר כל המשפטים אצטרך אנכי לאגרנט שיחווה דעה על מסק הדין – והוא קיבל זאת.

ח ס ו י

- בערב בא אלי רב רובין ב"שליחות" חרבי מלובביץ. כאילו יש לו למסור סוד בשם חרבי. המלוות שלו יצא מהחדר ונשארו שנינו. לרבי נתגלה "סוד צבאי" (יש לו קטריס...) כי במשך השנה או בתחילת השנה הבאה רוסיה תיפול ברשת ארה"ב... ואין לפחד מהערבים. כל הארץ תהיה בידינו וחבוא גאולה שלמה.

אמרתי לו החיטבן גאולה שלמה בלי יהודים? מדוע לא בא חרבי לארץ?

אמר שיבוא עם אסחו בצנעה, ואח"כ יבוא שנית בגלוי. – רובין זה עשה רושם של חט, מקובל ומימשך דרכו על פי "הזהר הקדוש" על שמי, שם פולה ושם גאולה.